

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

1. น้ำบัวบกสด

บัวบกที่นำมาใช้เป็นวัตถุติดในงานวิจัยนี้ปลูกในสวนเขตอุ่นภูเขาของจังหวัดนนทบุรี เมื่อนำมาหาปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดพบว่า ในบัวบกสด 1 กรัม มีปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมด เท่ากับ 1.77 ± 0.01 มิลลิกรัม และเมื่อนำมาผลิตเป็นน้ำบัวบกสด ตั้งรูปที่ 4 พบร่วมใน การผลิตแต่ละครั้ง ค่า pH ของน้ำบัวบกสดมีค่าอยู่ในช่วง 6.0-6.4 จึงแสดงว่าบัวบกสดอยู่ในผลิตภัณฑ์น้ำผักจำพวกไม่มีความเป็นกรดหรือเป็นกรดเล็กน้อย โดยผลิตภัณฑ์ประเภทนี้จะเกิดการเสื่อมเสียได้จากเชื้อราลินทรีย์พาก spore-forming (วิชัย ฤทธิยอนานันต์, 2521) ส่วนค่าสีของน้ำบัวบกสด มีค่า L ซึ่งหมายถึงค่าความสว่างของสี (Baker, Hahn and Robbins, 1988) เท่ากับ 13.45 ± 0.18 โดยถ้าค่า L มีค่าเป็น 100 แสดงว่าผลิตภัณฑ์นั้นมีลักษณะของสีมากที่สุด แต่ถ้ามีค่าเป็น 0 แสดงว่าผลิตภัณฑ์นั้นมีลักษณะของสีต่ำมากที่สุด (Baker, Hahn and Robbins, 1988 ; Francis and Clydesdale, 1975) ดังนั้นจากค่า L ที่ได้ทำให้น้ำบัวบกสดมีลักษณะของสีต่ำมากกว่าสีขาว ส่วนค่าสีหลัก ซึ่งหมายถึง ค่าสีหรือลักษณะของเนื้อสีที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์ (นฤดม บุญ-หลง, 2532) เป็นตัวกำหนดลักษณะปรากฏด้านสีของผลิตภัณฑ์จะเรื่องอยู่กับอัตราส่วนระหว่าง a/b โดยจะแบรค่าอกรามาในรูปของมุม $\tan^{-1} a/b$ ซึ่งให้ลักษณะปรากฏด้านสีของผลิตภัณฑ์ต่างกันตามค่ามุมที่ได้ จากการวิจัย พบร่วม ค่าสีหลักของน้ำบัวบกสดมีค่าเท่ากับ -16.03 ± 0.21 ซึ่งจะมีสีอยู่ในช่วงของสีเหลืองเขียว (Francis and Clydesdale, 1975) ดังนั้นเมื่อพิจารณาค่า L และค่าสีหลักร่วมกันจะพบว่า น้ำบัวบกสดมีลักษณะปรากฏด้านสีเป็นสีเหลืองเขียวเข้มหรือคล้ายสีเขียวเข้ม ตั้งรูปที่ 6 ซึ่งน้ำบัวบกสดที่ได้นี้จะใช้เป็นวัตถุติดที่ใช้ศึกษาในขั้นตอนต่อไป

ศูนย์วิชาการรังสฤษฎากร
รุ่นที่ ๖ น้ำบัวกสด
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผลกระทบของ pH ต่อสีและปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดในน้ำบัวกง

จากการศึกษาผลของ pH ต่อปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดในน้ำบัวกง รู้ได้จากน้ำบัวกสดที่ผ่านกระบวนการผลิตตามรูปที่ 4 มาแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ปรับค่า pH เป็น 5.0, 7.0 และส่วนที่ไม่มีการปรับค่า pH แล้วนำมาผ่านเข้าเครื่องทำแห้งแบบพ่นกระเจาในภาวะการผลิตเดียวกัน พบว่า น้ำบัวกสดที่ไม่ปรับค่า pH เมื่อผ่านเข้าเครื่องทำแห้งแบบพ่นกระเจาจะได้น้ำบัวกงที่มีปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดมากกว่าน้ำบัวกงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ปรับค่า pH เป็น 7.0 และ 5.0 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ตารางที่ 4) เนื่องจาก น้ำบัวกสดที่ผลิตได้ตามรูปที่ 4 บัวกต้องผ่านการบันสมกับน้ำ อาจทำให้เซลล์ของคลอโรพลาสต์ (chloroplast) แตก คลอโรฟิลล์และเอนไซม์คลอโรฟิลเลส (chlorophyllase) ที่อยู่ภายในเซลล์คลอโรพลาสต์อาจหลุดออกจากเซลล์ได้ คลอโรฟิลล์บางส่วนในน้ำบัวกเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเคมี ทำให้คลอโรฟิลล์เปลี่ยนแปลงไปเป็นคลอโรฟิลลайд (chlorophyllide) เมื่อน้ำบัวกสดมาปรับค่า pH เป็น 7.0 ด้วยสารละลายน้ำและเอนไซม์ไซรอกไซด์ที่มีฤทธิ์เป็นต่างแล้วนำเข้าเครื่องทำแห้งแบบพ่นกระเจาที่อุณหภูมิลมเข้า 150 องศาเซลเซียส ทำให้คลอโรฟิลล์บางส่วนเปลี่ยนแปลงไปเป็นคลอโรฟิลลайдมากขึ้น ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงของคลอโรฟิลล์ไปเป็นฟีโไฟตินและคลอโรฟิลลайдไปเป็นฟีโฟอร์บีด (pheophorbide) เกิดได้น้อย รู้สอดคล้องกับการทดลองของ Clydesdale และ Francis (1968) ที่พบว่า การปรับค่า pH ของ spinach puree ให้สูงขึ้นโดยการใช้สารอัลคาไลด์ (alkalizing agent) ร่วมกับการลวกที่ 68 องศาเซลเซียส (155 องศา Fahrneheit) ในระยะเวลาสั้นๆ จะทำให้คลอโรฟิลล์เปลี่ยนแปลงไปเป็นคลอโรฟิลลайдมากขึ้น ในขณะเดียวกันการเกิดปฏิกิริยาฟีโไฟตินในเขียนและการเปลี่ยนแปลงของคลอโรฟิลลайдไปเป็นฟีโฟอร์บีดใน spinach puree จะลดลง แต่วิธีนำปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดในงานวิจัยนี้เป็นวิธีการตรวจสอบที่ให้เฉพาะปริมาณคลอโรฟิลล์ โดยสาร derivative ของคลอโรฟิลล์ที่ละลายน้ำได้จะถูกฆะล้างออกก่อนนำไปวัดค่าการดูดกลืนแสง คลอโรฟิลล์ได้เป็นสาร derivative ของคลอโรฟิลล์ที่ละลายน้ำได้ (Schwartz and Lorenzo, 1990) ดังนั้นปริมาณคลอโรฟิลล์ที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นคลอโรฟิลลайдจึงถูกฆะล้างออก เมื่อนำไปวัดค่าการดูดกลืนแสง จึงทำให้ปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดที่ได้ลดลง

ส่วนน้ำบัวกงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ปรับค่า pH เป็น 5.0 ด้วยสารละลายน้ำและเอนไซม์ไซรอกไซด์ พ布ว่า มีปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดน้อยกว่าน้ำบัวกงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ไม่ปรับค่า

pH อาจเนื่องมาจากการปรับค่า pH ด้วยสารละลายสังกะสีชัลเฟตทำให้สังกะสีออกอนเข้าแทนที่แมgnีเซียมไออกอนในโมเลกุลของคลอโรพิลล์เกิดสารประกอบเชิงช้อนของสังกะสีที่เรียกว่า pheophytin-zinc ion complex ซึ่งอาจให้ค่าการดูดกลืนแสงมากที่สุดในตัวทำละลาย ethyl ether ที่ความยาวคลื่นแสงแตกต่างจากคลอโรพิลล์ซึ่งมีค่าการดูดกลืนแสงมากที่สุดที่ความยาวคลื่นแสงเท่ากับ 660 นาโนเมตร สำหรับคลอโรพิลล์ เอ และ 642.5 นาโนเมตร สำหรับคลอโรพิลล์บี ในตัวทำละลาย ethyl ether (Davison, 1954; Ranganna, 1977) อย่างไรก็ตาม Jones และคณะ (1977) พบร่วมกันว่า การเกิด pheophytin-zinc ion complex ใน spinach slurry โดยใช้สารละลายสังกะสีคลอโรพิลล์ปรับค่า pH ให้อยู่ในช่วง 3.8-8.5 ก่อนผ่านการให้ความร้อนที่ 100 องศาเซลเซียสต้องใช้เวลาอย่างน้อย 60 นาทีในการเกิดสารประกอบเชิงช้อน ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ Schanderl, Marsh และ Chichester (1965) พบร่วมกันว่า การเกิดสารประกอบเชิงช้อนดังกล่าวให้อย่างสมบูรณ์ต้องใช้เวลาอย่างน้อยถึง 60 นาที แต่จากการวิจัยนี้หลังจากใช้สารละลายสังกะสีชัลเฟตปรับค่า pH ของน้ำบัวกจะผ่านเข้าเครื่องทำแห้งแบบพ่นกระเจาทันที นอกจากนี้ Jones และคณะ (1977) พบร่วมกันว่า อัตราการเกิด pheophytin-zinc ion complex จะลดลงเมื่อค่า pH ของ spinach puree ลดลง และจะไม่เกิดเลยเมื่อค่า pH ต่ำกว่า 3.8 ตั้งนั้นคลอโรพิลล์บางส่วนที่อยู่ในน้ำบัวกสัดที่ปรับค่า pH เป็น 5.0 จึงน่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงไปเป็นฟีโอไฟติน ก่อนที่จะเปลี่ยนแปลงเป็น pheophytin-zinc ion complex โดยไฮโดรเจนไออกอนที่เกิดจากการปรับค่า pH ด้วยสารละลายสังกะสีชัลเฟตจะเข้าแทนที่แมgnีเซียมไออกอนในโมเลกุลของคลอโรพิลล์ ตามปฏิกิริยาฟีโอไฟตินในเชื้อ (Schwartz and Lorenzo, 1990) ส่วนคลอโรพิลล์ไซด์จะเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นฟีโอฟอร์บีด แต่ฟีโอไฟตินเป็นสารที่ให้ค่าการดูดกลืนแสงมากที่สุดที่ความยาวคลื่นแสงที่ 666.5 นาโนเมตร สำหรับฟีโอไฟติน เอ และ 653 นาโนเมตร สำหรับฟีโอไฟตินบี ในตัวทำละลาย ethyl ether (Davidson, 1954; Smith and Benitez, 1955 quoted in White, Jones and Gibbs, 1963) ส่วนฟีโอฟอร์บีดเป็นสารที่ให้ค่าการดูดกลืนแสงมากที่สุดที่ความยาวคลื่นแสง 666.7 นาโนเมตรสำหรับฟีโอฟอร์บีด เอ และ 653 นาโนเมตรสำหรับฟีโอฟอร์บีดบี ในตัวทำละลาย ethyl ether (White et al., 1963) ดังนั้นในการวัดปริมาณคลอโรพิลล์ทั้งหมดในน้ำบัวกผงจึงเป็นปริมาณคลอโรพิลล์ที่มีอยู่หลังจากการเปลี่ยนแปลงของคลอโรพิลล์บางส่วนไปเป็นฟีโอไฟตินและคลอโรพิลล์ไซด์ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นฟีโอฟอร์บีด ต่อไป ทำให้ปริมาณคลอโรพิลล์ทั้งหมดที่ได้มีลดลง

ส่วนปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดที่ได้จากน้ำบัวกผงที่เกิดจากการปรับค่า pH ของน้ำบัวกสดเป็น 7.0 ก่อนผ่านเข้าเครื่องทำแห้งแบบพ่นกระเจาym มีค่ามากกว่าปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดของน้ำบัวกผงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ปรับค่า pH เป็น 5.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ตารางที่ 4) เนื่องมาจากปฏิกิริยาฟื้อไฟตินในเชื้อนจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในภาวะที่เป็นกรด เมื่อเทียบกับการเปลี่ยนแปลงของคลอโรฟิลล์และคลอโรฟิลลaid เป็นฟื้อไฟตินและฟื้อฟอร์บีดตามลำดับในภาวะที่เป็นกลางหรือด่าง (Meyer, 1978) ทำให้ปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดในน้ำบัวกผงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ปรับค่า pH เป็น 7.0 มีค่ามากกว่าน้ำบัวกผงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ปรับค่า pH เป็น 5.0

ส่วนการศึกษาผลของ pH ต่อสี โดยนำน้ำบัวกผงมาละลายในน้ำอุ่นตามวิธีการทดลองข้อ 2.1 พบว่า ค่า L และค่าสีหลักของน้ำบัวกผงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ไม่ปรับค่า pH ไม่มีความแตกต่างกับน้ำบัวกผงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ปรับค่า pH เป็น 7.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่น้ำบัวกผงทั้งสองตัวอย่างจะให้ค่า L มากกว่าน้ำบัวกผงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ปรับค่า pH เป็น 5.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ตารางที่ 5) แสดงว่า น้ำบัวกผงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ไม่ปรับค่า pH และปรับค่า pH เป็น 7.0 มีลักษณะคล้ำหรือมีลักษณะเป็นสีดำน้อยกว่าน้ำบัวกผงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ปรับค่า pH เป็น 5.0 ส่วนค่าสีหลัก พบว่า น้ำบัวกผงทั้งสองตัวอย่างให้ค่าสีหลักน้อยกว่าน้ำบัวกผงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ปรับค่า pH เป็น 5.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ตารางที่ 5) แสดงให้เห็นว่า ค่าสีหลักของน้ำบัวกผงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ไม่ปรับค่า pH และปรับค่า pH เป็น 7.0 มีลักษณะปراภูด้านสีเป็นสีเขียวมากกว่าน้ำบัวกผงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ปรับค่า pH เป็น 5.0 เนื่องจากน้ำบัวกผงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ปรับค่า pH เป็น 5.0 จะเกิดการเปลี่ยนแปลงของคลอโรฟิลล์ไปเป็นฟื้อไฟตินซึ่งมีสีน้ำตาลตามปฏิกิริยาฟื้อไฟตินในเชื้อน และคลอโรฟิลลaid เป็นไปเป็นฟื้อฟอร์บีดซึ่งมีสีน้ำตาลเหลือง (John, 1980) ทำให้สีเขียวของน้ำบัวกผงลดลง ดังนั้นในการศึกษาขั้นตอนต่อไปจึงเลือกน้ำบัวกที่ไม่มีการปรับค่า pH เป็นวัตถุดีบ เนื่องจากให้ค่าสีหลัก และค่า L ดีที่สุด และให้ปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดมากที่สุดหลังจากผลิตเป็นน้ำบัวกผงแล้ว ประกอบกับการใช้น้ำบัวกสดที่ไม่ปรับค่า pH จะช่วยประหยัดต้นทุนในเรื่องของสารเคมีด้วย

ตารางที่ 4 ปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดในน้ำบัวกง (ค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)

ตัวอย่าง	ปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมด(mg/g)*
น้ำบัวกงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ไม่ปรับค่า pH	6.17 ± 0.21^a
น้ำบัวกงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ปรับค่า pH เป็น 7.0 ด้วย $\text{Ca}(\text{OH})_2$ (aq)	5.44 ± 0.22^b
น้ำบัวกงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ปรับค่า pH เป็น 5.0 ด้วย $\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ (aq)	3.84 ± 0.22^c

*ตัวอักษรที่แตกต่างกัน แสดงว่าค่าเฉลี่ยนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 5 ค่าสีของน้ำบัวกง

ตัวอย่าง	ค่าสี*	
	ค่า L	ค่าสีหลัก
น้ำบัวกงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ไม่ปรับค่า pH	16.01 ± 0.26^a	-11.34 ± 0.20^a
น้ำบัวกงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ปรับค่า pH เป็น 7.0 ด้วย $\text{Ca}(\text{OH})_2$ (aq)	15.17 ± 0.13^a	-11.44 ± 0.38^a
น้ำบัวกงที่ได้จากน้ำบัวกสดที่ปรับค่า pH เป็น 5.0 ด้วย $\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ (aq)	13.19 ± 0.03^b	-4.49 ± 0.33^b

*ตัวอักษรที่แตกต่างกันในแต่ตัว แสดงว่าค่าเฉลี่ยนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

3. ภาวะที่เหมาะสมในการผลิตน้ำบัวกง

จากการวิเคราะห์ ปริมาณความชื้น ค่าสี ปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมด และการประเมินผลทางปะสาทสัมผัสด้านสีและกลิ่นรสของน้ำบัวกงที่ได้จากการทำแท่งแบบพ่นกระเจา พบว่า ค่า L ของน้ำบัวกงมีค่าอยู่ในช่วง 10.91 ± 0.02 ถึง 15.90 ± 0.08 ส่วนค่าสีหลักมีค่าอยู่ในช่วง 0.00 ± 0.00 ถึง -11.73 ± 0.18 (ตารางที่ 6) แสดงว่าน้ำบัวกงที่ได้มีลักษณะปราชญ์ด้านสีอยู่ในช่วงสีเหลืองคล้ำถึงเหลืองเขียวคล้ำ (Francis and Clydesdale, 1975) ส่วนปริมาณความชื้นมีค่าอยู่ในช่วงร้อยละ 3.21 ± 0.01 ถึงร้อยละ 14.32 ± 0.04 ปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดมีค่าอยู่ในช่วง 4.87 ± 0.07 ถึง 7.34 ± 0.09 มิลลิกรัมต่อน้ำบัวกง 1 กรัม (ตารางที่ 6) ส่วนค่าการประเมินผลทางปะสาทสัมผัสด้านสี พบว่ามีค่าอยู่ในช่วง 2.64 ± 0.51 ถึง 5.78 ± 0.11 (ตารางที่ 7) แสดงว่าน้ำบัวกงมีสีเขียวอยู่ในช่วงเด็กน้อยถึงมากที่สุด และค่าการประเมินผลทางปะสาทสัมผัสด้านกลิ่นรสมีค่าอยู่ในช่วง 3.85 ± 0.20 ถึง 5.01 ± 0.49 (ตารางที่ 7) แสดงว่าน้ำบัวกงที่ได้มีกลิ่นรสของบัวกงปกติถึงมาก เมื่อนำสมบัติเหล่านี้มาหาความสัมพันธ์กับภาวะการผลิตซึ่งได้แก่ อุณหภูมิลดเช้า (X_1) ปริมาณสารไฮคลอโรเกอร์ฟิน (X_2) และอัตราการไหลของน้ำบัวกงเช้าครึ่งทำแท่งแบบพ่นกระเจา (X_3) โดย stepwise regression analysis (ภาคผนวก จ.) พบว่า ค่าการประเมินผลทางปะสาทสัมผัสด้านกลิ่นรสไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะในการผลิต ทั้งนี้อาจเนื่องจากคะแนนของการประเมินผลทางปะสาทสัมผัสด้านกลิ่นรสที่ได้มีช่วงคะแนนแคบมาก จึงไม่สามารถหาความสัมพันธ์ออกมารูปของสมการได้ ส่วนสมบัติต้านเย็นให้ความสัมพันธ์แสดงตังสมการที่ 4 ถึง 8

$$\begin{aligned} \text{ค่า } L &= -33.9718 + 0.6126X_1 + 3.8303X_2 - 1.7340 \times 10^{-2}X_3 - 2.1800 \times 10^{-3}X_1^2 + \\ &\quad 2.9417 \times 10^{-3}(X_1X_3) - 1.1118 \times 10^{-2}X_3^2 \end{aligned} \quad (4)$$

$$R^2 = 0.79$$

$$\begin{aligned} \text{ค่าสีหลัก} &= 310.7720 - 3.2994X_1 - 210.1870X_2 - 6.2184X_3 + 7.7975 \times 10^{-3}X_1^2 + \\ &\quad 14.3067X_2^2 + 1.5906 \times 10^{-2}X_3^2 + 4.1031 \times 10^{-2}(X_1X_3) + 1.3366(X_1X_2) + \\ &\quad 8.7337(X_2X_3) - 6.2169 \times 10^{-2}(X_1X_2X_3) \end{aligned} \quad (5)$$

$$R^2 = 0.90$$

**ตารางที่ 6 สมบัติทางกายภาพและปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดของน้ำบัวกง
(ค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)**

สิ่งทดลองที่	สมบัติทางกายภาพ			ปริมาณคลอโรฟิลล์ ทั้งหมด (mg/g)
	ค่า L	ค่าสีหลัก	ปริมาณความชื้น (%)	
1	12.35±0.03	-5.14±0.08	4.43±0.08	7.31±0.11
2	11.38±0.02	-0.12±0.16	13.09±0.01	6.63±0.14
3	15.80±0.11	-11.73±0.18	3.74±0.01	5.47±0.09
4	14.95±0.04	-9.49±0.13	9.38±0.09	5.63±0.05
5	13.66±0.01	-9.67±0.08	4.73±0.03	6.83±0.12
6	10.91±0.02	-0.00±0.00	14.32±0.04	7.34±0.09
7	13.77±0.15	-8.01±0.40	3.21±0.01	5.51±0.01
8	14.35±0.04	-7.14±0.06	5.03±0.01	6.29±0.03
9	13.91±0.06	-5.18±0.24	7.26±0.16	6.70±0.06
10	15.90±0.08	-10.86±0.11	6.79±0.01	5.19±0.10
11	12.78±0.04	-6.24±0.12	4.76±0.08	5.60±0.08
12	15.14±0.02	-4.55±0.06	4.37±0.32	4.87±0.07
13	15.78±0.07	-11.22±0.03	6.84±0.33	5.02±0.07
14	15.85±0.22	-11.37±0.38	6.64±0.50	5.08±0.17
15	15.74±0.22	-11.48±0.20	6.50±0.25	5.79±0.16

ตารางที่ 7 ค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสของน้ำบัวกง
(ค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)

สิ่งทดลองที่	คะแนนทางประสาทสัมผัสด้าน	
	สี	กลินрост
1	3.42 ± 0.20	4.00 ± 0.21
2	3.14 ± 0.20	4.09 ± 0.17
3	5.78 ± 0.11	4.31 ± 0.65
4	4.78 ± 0.11	4.27 ± 0.03
5	5.72 ± 0.20	4.43 ± 0.37
6	2.64 ± 0.51	4.00 ± 0.52
7	4.57 ± 0.01	4.03 ± 0.52
8	4.21 ± 0.09	5.01 ± 0.49
9	4.07 ± 0.09	4.48 ± 0.05
10	5.78 ± 0.11	3.85 ± 0.20
11	4.07 ± 0.09	4.68 ± 0.88
12	3.43 ± 0.01	4.20 ± 0.12
13	4.43 ± 0.20	3.98 ± 0.47
14	4.50 ± 0.09	3.96 ± 0.41
15	4.43 ± 0.01	3.86 ± 0.20

หมายเหตุ : ช่วงคะแนนของการประเมินผลทางประสาทสัมผัสเท่ากับ 1-6 โดย คะแนน 1 = น้ำบัวกงไม่มีสีเขียวหรือไม่มีกลิ่นรสของบัวกง และ คะแนน 6 = น้ำบัวกงมีสีเขียวมากที่สุดหรือมีกลิ่นรสของบัวกงมากที่สุด

$$\text{ปริมาณความชื้น (\%)} = -57.9180 + 0.7305X_1 + 0.9166X_2 + 1.2419X_3 - 2.1350 \times 10^{-3} X_1^2 + 7.8672 \times 10^{-3} X_2^2 - 7.8614 \times 10^{-3} (X_1 X_3) - 0.1480 (X_2 X_3) \quad (6)$$

$$R^2 = 0.93$$

$$\begin{aligned} \text{ปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมด} &= 30.8138 - 0.2549X_1 - 3.8106X_2 - 0.1951X_3 + 6.8000 \times 10^{-4} X_1^2 - \\ &\quad (mg/g) \quad 1.8916X_2^2 + 4.9590 \times 10^{-3} X_3^2 + 3.0606 \times 10^{-2} (X_1 X_2) \quad (7) \\ &\quad R^2 = 0.90 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ค่าการประเมินผลทาง} &= -57.3540 + 0.5501X_1 + 78.9722X_2 + 1.4352X_3 - 9.5000 \times 10^{-4} X_1^2 - \\ \text{ประสานสัมผัสด้านสี} &\quad 0.4989(X_1 X_2) - 9.7041 \times 10^{-3} (X_1 X_3) - 2.9520(X_2 X_3) + \\ &\quad 1.9045 \times 10^{-2} (X_1 X_2 X_3) \quad (8) \\ &\quad R^2 = 0.77 \end{aligned}$$

จากสมการที่ 5,6 และ 7 พบร้าทั้งสามสมการมีค่า R^2 อยู่ในระดับสูงใกล้เคียงกัน แสดงว่า สมการค่าสีหลัก ปริมาณความชื้นซึ่งเป็นสมการของสมบัติทางกายภาพ และปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดของน้ำบัวกุง มีความน่าเชื่อถือได้สูงจึงน่าจะใช้เป็นสมการในการหาภาวะที่เหมาะสมในการผลิตได้ดี แต่เนื่องจากน้ำผักเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มที่มีสีเขียวและมีกลิ่นเฉพาะของผัก ซึ่งผู้บริโภคจำนวนมากใช้เป็นเกณฑ์ตัดสินในการยอมรับของผลิตภัณฑ์ เพราะมีความรวดเร็วและสะดวกกว่าการวัดค่าทางกายภาพหรือทางเคมี ดังนั้นสมบัติทางกายภาพหรือปริมาณคลอโรฟิลล์ ที่มีความสัมพันธ์กับค่าการประเมินผลทางประสานสัมผัสมากที่สุดน่าจะให้สมการในการหาภาวะที่เหมาะสมในการผลิตได้ดีที่สุด จากการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient : r) ของสมบัติทางกายภาพและปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดกับค่าการประเมินผลทางประสานสัมผัส (ตารางที่ 8) พบร้า ปริมาณความชื้น ค่า L และปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดไม่มีความสัมพันธ์กับค่าการประเมินผลทางประสานสัมผัสทั้งทางด้านสีและกลิ่นรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ของค่าสีหลักกับค่าการประเมินผลทางประสานสัมผัสด้านกลิ่นรส ($r=0.09$) ส่วนความสัมพันธ์ของค่าสีหลักกับค่าการประเมินผลทางประสานสัมผัสด้านสี พบร้า มีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า เมื่อค่าสีหลักลดลงน้ำบัวกุงจะมีสีเขียวขึ้น ดังนั้นสมการของ

ค่าสีน้ำเงิน (สมการที่ 5) จึงเป็นสมการที่เหมาะสมที่สุดในการใช้หาภาวะที่เหมาะสมในการผลิตน้ำบัวกผง

เมื่อนำสมการที่ 5 มาหาค่าเหมาะสมที่สุด (optimum) โดยวิธีการหาอนุพันธ์ (differentiate) (ภาคผนวก ๗.) พบว่าสมการที่ 5 ให้ภาวะที่เหมาะสมในการผลิต คือ อุณหภูมิลมเข้า 150 องศาเซลเซียส ปริมาณสารไฮคลอรีดเกอร์ทริน 0.665 กรัมต่อน้ำบัวกผง 100 มิลลิลิตร และอัตราการไหลของน้ำบัวกผงเข้าเครื่องทำแห้งแบบพ่นกระเจา 12.77 มิลลิลิตรต่อนาที เมื่อนำไปสร้างภาพ contour plot และ response surface plot โดยกำหนดอุณหภูมิลมเข้าที่ 150 องศาเซลเซียส พบร้า ปริมาณสารไฮคลอรีดเกอร์ทริน 0.665 กรัมต่อน้ำบัวกผง 100 มิลลิลิตร และอัตราการไหลของน้ำบัวกผงเข้าเครื่องทำแห้งแบบพ่นกระเจา 12.77 มิลลิลิตรต่อนาที ให้ค่าสีน้ำเงิน ต่ำที่สุดเท่ากับ -12.06 (รูปที่ 7 และ 8) แสดงว่า เมื่อผลิตน้ำบัวกผงโดยใช้ภาวะการผลิตที่เหมาะสม คือ อุณหภูมิลมเข้า 150 องศาเซลเซียส ปริมาณสารไฮคลอรีดเกอร์ทริน 0.665 กรัมต่อน้ำบัวกผง 100 มิลลิลิตรและอัตราการไหลของน้ำบัวกผงเข้าเครื่องทำแห้งแบบพ่นกระเจา 12.77 มิลลิลิตรต่อนาที จะได้น้ำบัวกผงที่มีสีเขียวมากที่สุด ดังรูปที่ 9 ซึ่งจะให้คะแนนการประเมินผลทางประสิทธิภาพสัมผัสด้านสีเมื่อแทนลงในสมการที่ 8 เท่ากับ 5.48 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าน้ำบัวกผงมีสีอยู่ในช่วงเขียวมากถึงเขียวมากที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติทางกายภาพ บริมาน
คลอโรฟิลล์ทั้งหมด กับ ค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัส

r	ค่าการประเมินผลทาง ประสาทสัมผัสด้านสี	ค่าการประเมินผลทาง ประสาทสัมผัสด้านกลิ่นรส
บริมานความซื่น	-0.51 ^{ns}	-0.33 ^{ns}
ค่า L	0.68 ^{ns}	-0.11 ^{ns}
ค่าสีหลัก	-0.84*	0.09 ^{ns}
บริมานคลอโรฟิลล์ทั้งหมด	-0.40 ^{ns}	0.10 ^{ns}

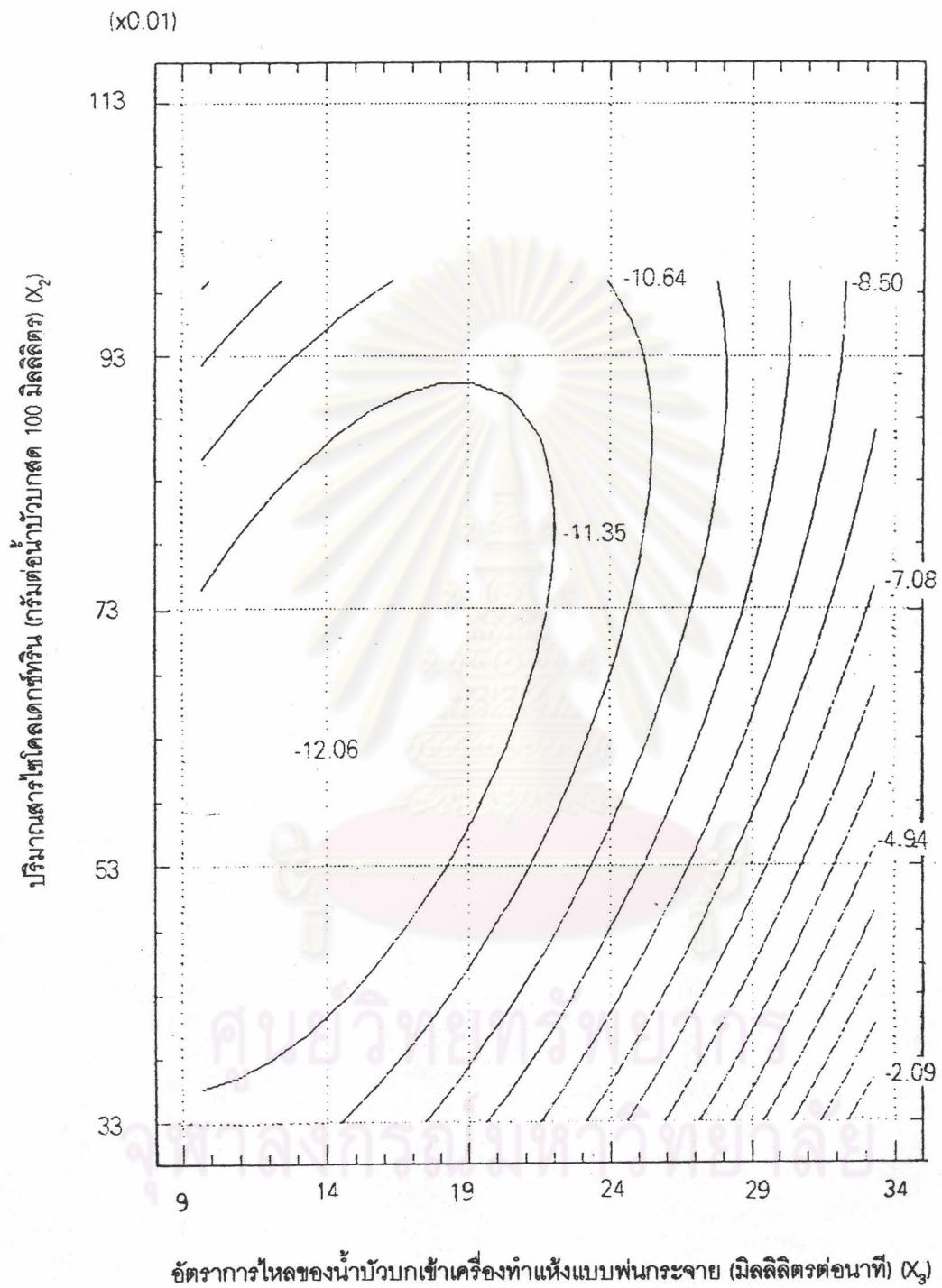
จำนวนตัวอย่างที่ใช้หาความสัมพันธ์เท่ากับ 7 คู่

หมายเหตุ : * แสดงถึงค่าที่พิจารณาคู่นี้มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

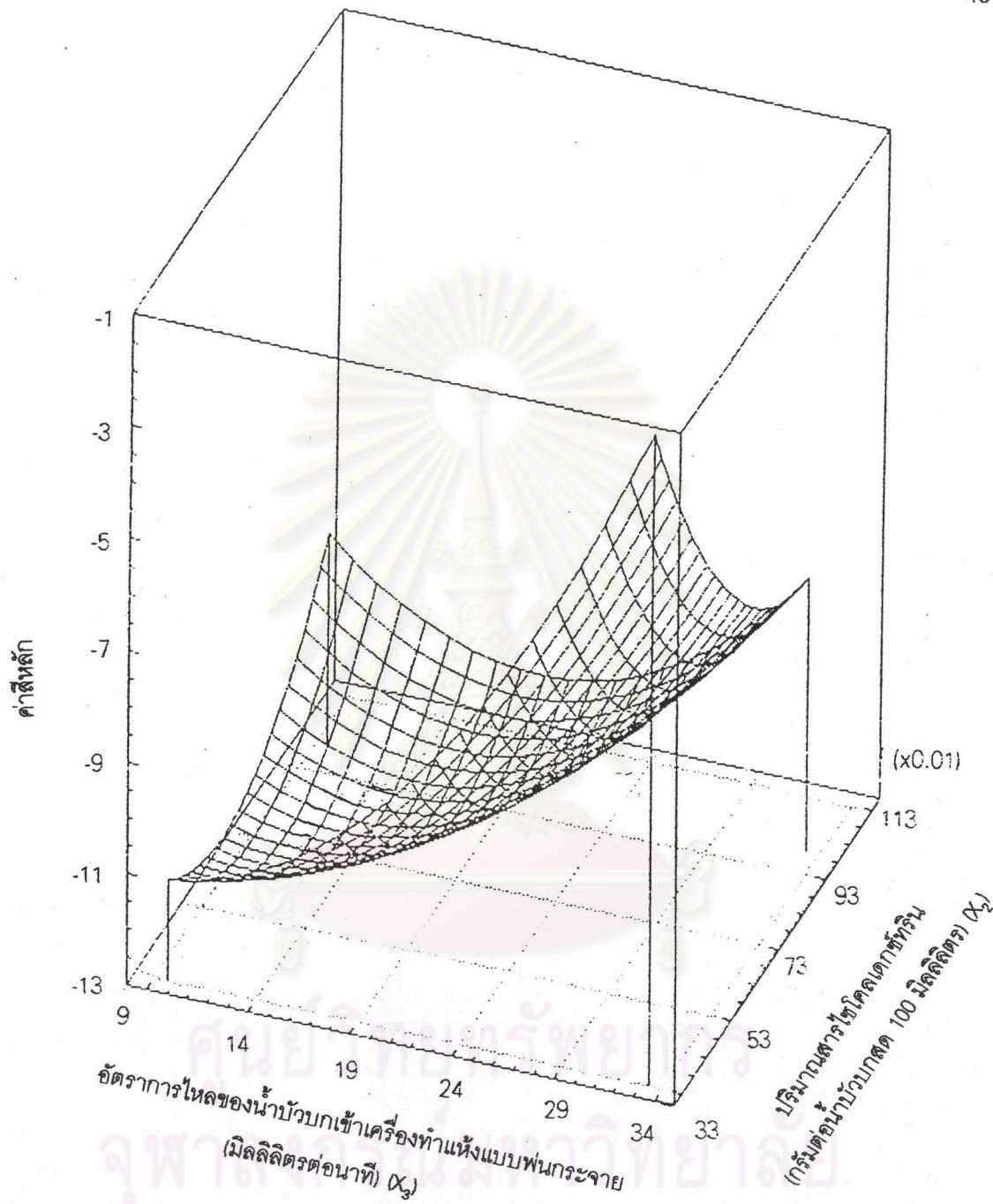
ns แสดงถึงค่าที่พิจารณาคู่นี้ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

($p > 0.05$)

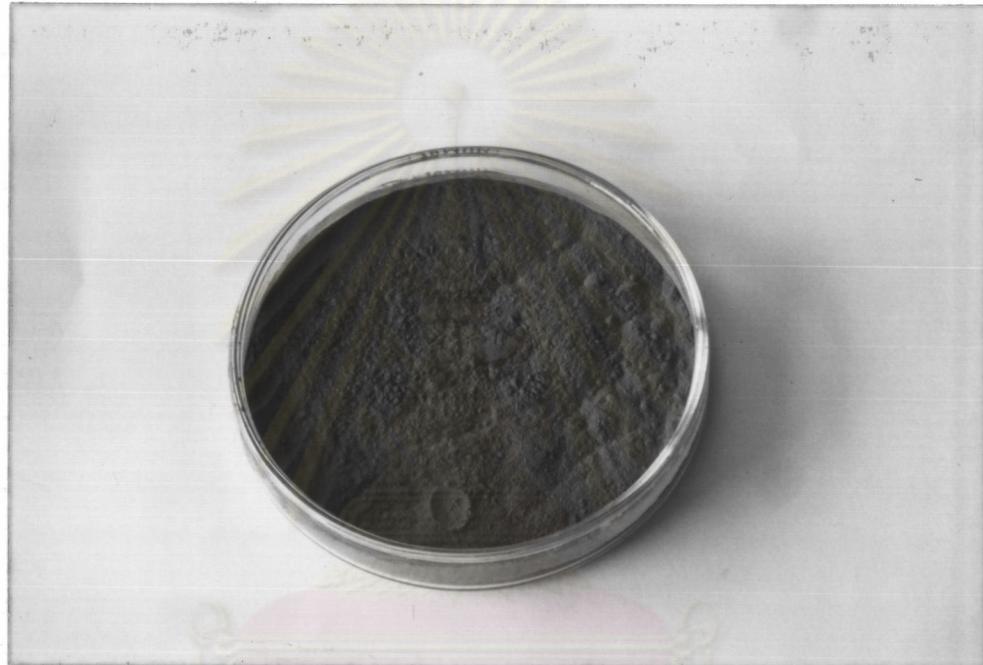
ศูนย์วิทยาการ
รุพาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7 Contour plot ของความสัมพันธ์ระหว่างค่าสีหลักกับอัตราการไหลของน้ำบวกเข้าเครื่องทำแท่งแบบพ่นกระจายและปริมาณสารไฮโดรคลีกอร์ทิน ที่อุณหภูมิลิมเข้า 150 องศาเซลเซียส

รูปที่ 8 Response surface plot ของความสัมพันธ์ระหว่างค่าเส้นลักษณะกับอัตราการไนโตรเจนที่เพิ่มเข้าไปเครื่องทำแท่งแบบพ่นกระเจา และปริมาณสารเคมีโคเดกซ์ทริน ที่อุณหภูมิ 150 องศาเซลเซียส

รูปที่ 9 น้ำบัวบกผง

ศูนย์วิทยาศาสตร์พยากรณ์
หมายเหตุ : น้ำบัวบกผงในรูปเก็บไว้ประมาณ 1 สัปดาห์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. อัตราส่วนที่เหมาะสมของน้ำตาลชูโคโรสต่อน้ำบัวกงและอัตราส่วนที่เหมาะสมในการเตรียมน้ำบัวกจากน้ำบัวกงสำเร็จรูป

จากการวิเคราะห์ค่าการประเมินผลทางประสานสัมผัสด้านสี กลินรส รสชาติ และการยอมรับรวมของน้ำบัวกงสำเร็จรูป (ตารางที่ 9) พบว่า ค่าสีของน้ำบัวกที่ได้จากการนำน้ำบัวกงสำเร็จรูปมาละลายน้ำอุ่นตามวิธีการทดลองข้อ 4 มีค่าอยู่ในช่วง 1.25 ± 0.96 ถึง 8.5 ± 0.56 แสดงว่าน้ำบัวกไม่มีสีเขียวถึงมีสีเขียวมากที่สุด ส่วนค่ากลินรส พบว่า มีค่าอยู่ในช่วง 2.25 ± 0.50 ถึง 8.0 ± 0.82 แสดงว่าน้ำบัวกมีกลินรสของบัวกอยู่ในช่วงอ่อนมากถึงมีกลินรสของบัวกมาก คะแนนของรสชาติ พบว่า มีค่าอยู่ในช่วง 2.0 ± 0.82 ถึง 8.25 ± 0.50 แสดงว่าน้ำบัวกไม่มีรสหวานถึงมีรสหวานมากที่สุด ส่วนการยอมรับรวมมีค่าอยู่ในช่วง 1.5 ± 0.58 ถึง 8.75 ± 0.50 แสดงว่าน้ำบัวกมีคะแนนการยอมรับรวมน้อยที่สุดถึงมากที่สุด เมื่อนำค่าการประเมินผลทางประสานสัมผัสเหล่านี้มาหาความสัมพันธ์กับปริมาณน้ำตาลชูโคโรส (X_1) ที่เป็นส่วนประกอบของน้ำบัวกงสำเร็จรูป และปริมาณน้ำบัวกงสำเร็จรูปในน้ำอุ่น 100 มิลลิลิตร (X_2) โดย stepwise regression analysis (ภาคผนวก ๑) พบว่า ค่าการประเมินผลทางประสานสัมผัสด้านสี กลินรส และรสชาตินี้ ความสัมพันธ์เพียงเล็กน้อยกับปริมาณน้ำตาลชูโคโรสที่เป็นส่วนประกอบของน้ำบัวกงสำเร็จรูป และปริมาณน้ำบัวกงสำเร็จรูปในน้ำอุ่น 100 มิลลิลิตรเนื่องจากค่า R^2 ที่ได้มีค่าต่ำกว่า 0.6 (ศุภรี วงศ์รัตนะ, 2525) ส่วนค่าการยอมรับรวมที่ได้ พบว่า มีความสัมพันธ์กับปริมาณน้ำตาลชูโคโรสที่ เป็นส่วนประกอบของน้ำบัวกงสำเร็จรูปและปริมาณน้ำบัวกงสำเร็จรูปในน้ำอุ่น 100 มิลลิลิตร ดังสมการที่ 9 ซึ่งมีค่า R^2 เท่ากับ 0.71

$$\text{การยอมรับรวม} = -761.5640 + 16.1526X_1 + 5.5110X_2 - 8.5068 \times 10^{-2} X_1^2 + 6.3134 \times 10^{-2} X_2^2 - 5.0000 \times 10^{-2} (X_1 X_2) \quad (9)$$

เมื่อนำสมการที่ 9 มาหาค่าเหมาะสมที่สุดโดยวิธีการหาอนุพันธ์ (ภาคผนวก ๑) พบว่า ปริมาณน้ำตาลชูโคโรสในน้ำบัวกงสำเร็จรูป 100 กรัม มีค่าเท่ากับ 92.93 กรัม และปริมาณน้ำบัวกงสำเร็จรูปในน้ำอุ่น 100 มิลลิลิตร มีค่าเท่ากับ 6.85 กรัม ซึ่งจะให้ค่าการประเมินผลทางประสานสัมผัสด้านการยอมรับรวมเท่ากับ 7.81 หรือกล่าวได้ว่า ผู้ทดสอบทางประสานสัมผัสจะให้ค่าการยอมรับรวมของผลิตภัณฑ์อยู่ในช่วงมากถึงมากที่สุด เมื่อนำมาสร้างภาพ contour plot และ response surface plot พบว่า คะแนนของการประเมินผลทางประสาน

ตารางที่ 9 ค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้านสี กลิ่นรส รสชาติ และการยอมรับรวมของน้ำบัวกงสำเร็จรูป (ค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)

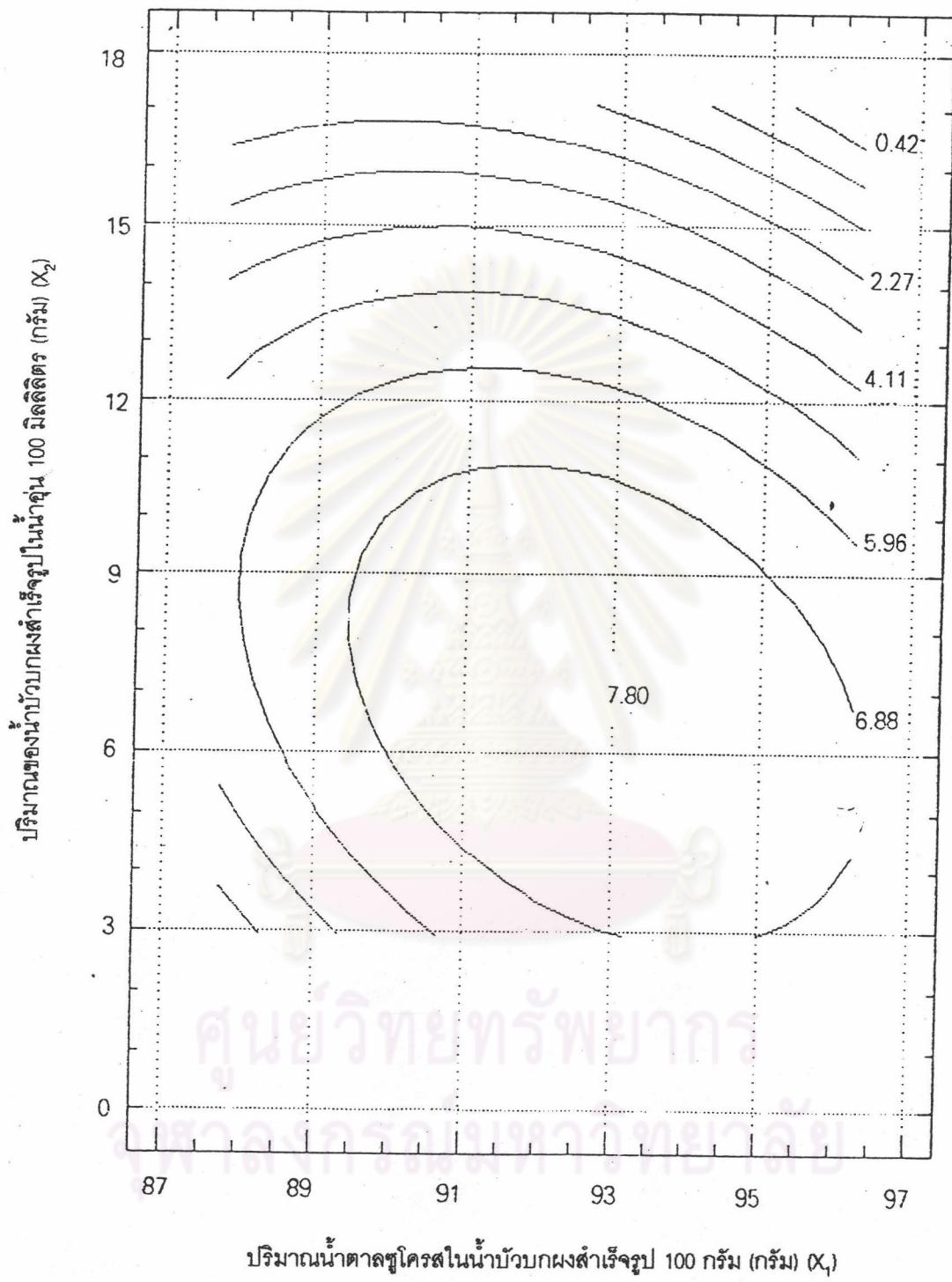
น้ำบัวกงสำเร็จรูป		อัตราส่วนการละลายของน้ำบัวกงสำเร็จรูป (g/น้ำ 100 ml)	ค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้าน			
น้ำตาล ซูโครัส(%)	น้ำบัวกง (%)		สี	กลิ่นรส	รสชาติ	การยอมรับรวม
92	8	2.94	1.25±0.96	2.75±1.5	2.0±0.82	1.5±0.58
89	11	5	6.5±0.58	4.5±0.58	3.0±1.41	2.75±0.5
95	5	5	6.75±1.50	4.75±1.26	4.75±2.06	3.75±0.96
87.76	12.24	10	7.0±1.41	6.5±1.0	6.75±0.96	6.5±0.58
92	8	10	6.51±1.91	7.25±0.96	7.5±0.58	7.25±0.5
96.24	3.76	10	6.25±0.96	2.25±0.5	6.25±0.5	4.75±0.96
89	11	15	5.0±1.63	6.0±0.1	6.25±2.22	4.75±0.5
95	5	15	8.5±0.56	8.0±0.82	8.25±0.5	8.75±0.5
92	8	17.07	6.0±0.01	6.5±1.0	6.5±0.58	6.5±1.29

หมายเหตุ : ช่วงคะแนนของการประเมินผลทางประสาทสัมผัสเท่ากับ 1-9 โดย คะแนน 1 = “ไม่มีสีเขียว” หรือ “ไม่มีกลิ่นรสของบัวกง” หรือ “ไม่มีรสหวาน” หรือ “การยอมรับรวมน้อยที่สุด” และ คะแนน 9 = “มีสีเขียวมากที่สุด” หรือ “มีกลิ่นรสของบัวกงมากที่สุด” หรือ “มีรสหวานมากที่สุด” หรือ “การยอมรับรวมมากที่สุด”

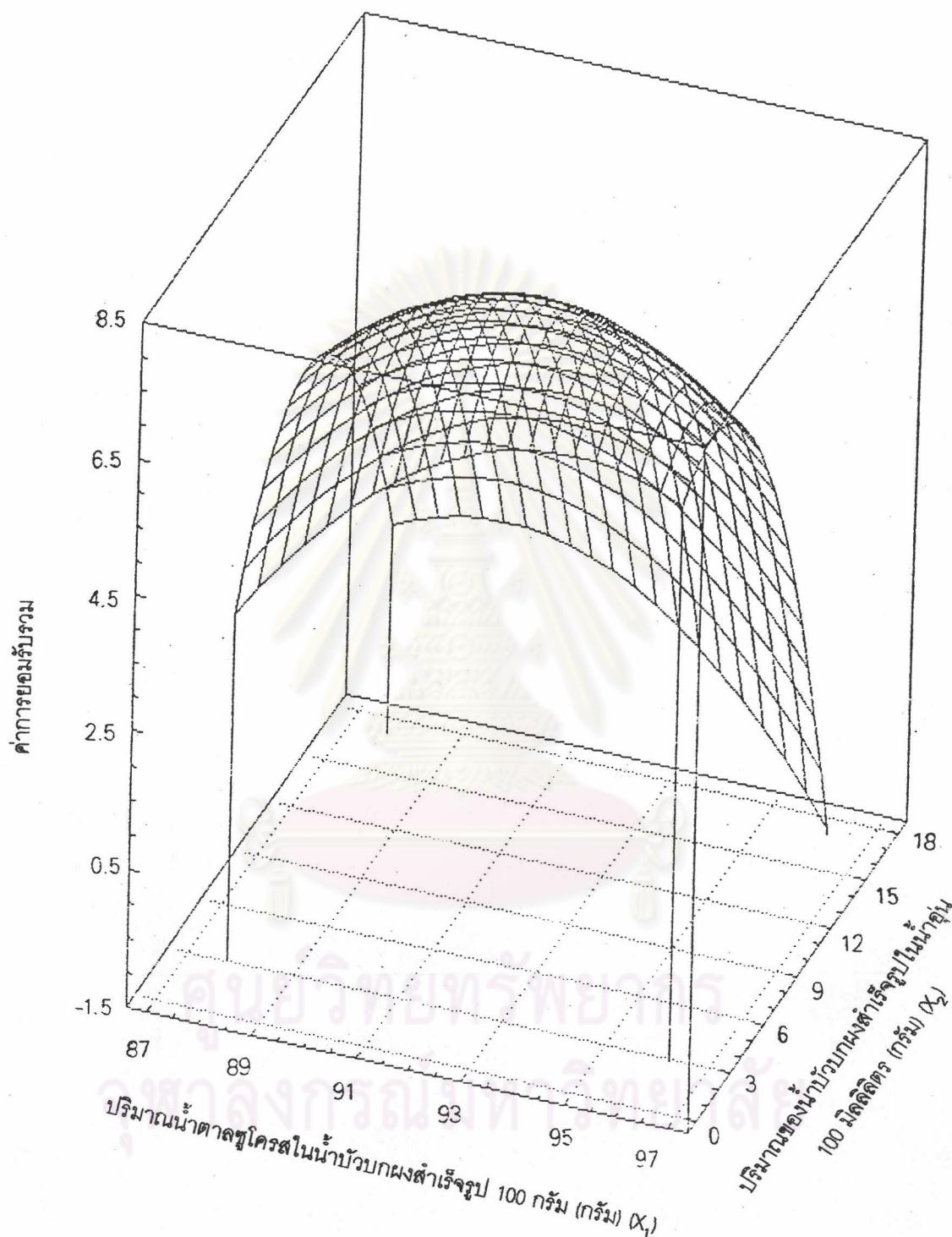
สัมผัสต้านการยอมรับรวมมีค่าอยู่ในช่วง 0.42 ถึง 7.80 แต่น้ำบัวบกผงสำเร็จรูปที่ประกอบด้วยน้ำตาลซูโคโรสต่อน้ำบัวบกผงเท่ากับร้อยละ 92.93 ต่อ 7.07 โดยน้ำหนักต่อน้ำหนัก ซึ่งเมื่อนำมาละลายในน้ำอุ่นในอัตราส่วนน้ำบัวบกผงสำเร็จรูป 6.85 กรัมต่อน้ำอุ่น 100 มิลลิลิตร ให้ค่าการยอมรับรวมเท่ากับ 7.80 ซึ่งเป็นค่าผลตอบสนองที่เหมาะสมที่สุด (รูปที่ 10 และ 11)

5. การเพิ่มความสามารถในการละลายของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปเพื่อผลิตน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที

จากการวิเคราะห์ปริมาณความชื้น ขนาดอนุภาค การละลาย ค่า A_w การแพร์กราย และปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที พบร่วมกับปริมาณความชื้นของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 15:1 กรัมต่อมิลลิลิตรมีค่ามากกว่าน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 20:1 และ 25:1 กรัมต่อมิลลิลิตรตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ตารางที่ 10) สำหรับขนาดอนุภาคของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 15:1 กรัมต่อมิลลิลิตร พบร่วมกับขนาดของเส้นผ่าศูนย์กลางในญี่กวน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 20:1 และ 25:1 กรัมต่อมิลลิลิตรตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ตารางที่ 10) ทั้งนี้อาจเนื่องจากน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 15:1 กรัมต่อมิลลิลิตรใช้น้ำบัวบกสดเป็นของเหลวที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่มของอนุภาคในน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปมากกว่าน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 20:1 และ 25:1 กรัมต่อมิลลิลิตรตามลำดับเมื่อเทียบในปริมาณที่เท่ากัน ทำให้ออนุภาคในน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปถูกน้ำบัวบกสดห่อหุ้มบริเวณผิวของอนุภาคมาก Capes (1987) ระบุว่า เมื่อพิจารณาผลิตภัณฑ์อนุภาคผงถูกของเหลวหุ้มโดยรอบจะเกิดแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาคผลิตภัณฑ์ผง ซึ่งระหว่างระหว่างอนุภาคผลิตภัณฑ์ผงจึงลดลง ดังรูปที่ 12 ดังนั้นเมื่ออนุภาคผลิตภัณฑ์ผงถูกของเหลวหุ้มบริเวณผิวมาก การรวมกลุ่มของผลิตภัณฑ์ผงจะเกิดมากขึ้น ขนาดของอนุภาคที่ได้จะมีขนาดใหญ่ทำให้การกักเก็บของเหลวระหว่างอนุภาคผลิตภัณฑ์ผงมากขึ้นปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์ที่ได้จะมีค่ามาก อย่างไรก็ตามปริมาณความชื้นของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปที่ได้จากการทดลองนี้มีค่าอยู่ในช่วงร้อยละ 1-3 ซึ่ง Paine และ Paine (1992) ถือว่าเป็นช่วงของปริมาณความชื้นที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์อาหารแห้ง

รูปที่ 10 Contour plot ของความสัมพันธ์ระหว่างค่าการยอมรับรวมกับปริมาณน้ำตาลซูโครัสในน้ำบัวกผงสำเร็จชุด และปริมาณน้ำบัวกผงสำเร็จชุด 100 มิลลิลิตร

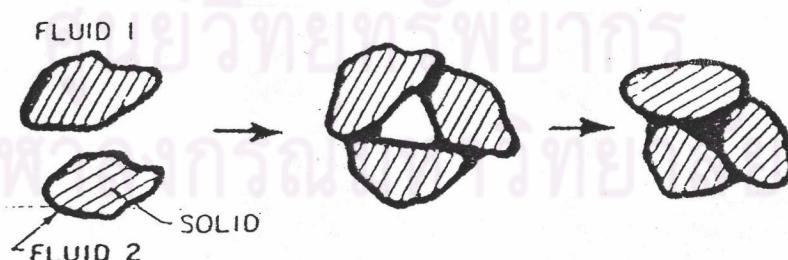

รูปที่ 11 Response surface plot ของความสัมพันธ์ระหว่างค่ากรด-ด่างรวมกับปริมาณน้ำตาลซูโคสในน้ำบัวกผงสำเร็จชุด/ 100 กรัม (กรัม) (X_1) และปริมาณน้ำมันเม็ดสำเร็จชุด/ 100 กรัม (กรัม) (X_2) ในน้ำอุ่น 100 มิลลิลิตร

ประภาคเครื่องดื่มผงสำเร็จรูป ส่วนสมบัติในการละลายของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่วัดอยู่ในรูปของของแข็งที่ไม่ละลายน้ำ พบร่วมน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 15:1 และ 20:1 กรณ์ต่อมิลลิลิตรไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เช่นเดียวกับน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 20:1 และ 25:1 กรณ์ต่อมิลลิลิตร (ตารางที่ 10) แสดงว่าน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 25:1 กรณ์ต่อมิลลิลิตรมีสมบัติในการละลายดีกว่าน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 15:1 กรณ์ต่อมิลลิลิตร แต่ไม่แตกต่างจากน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 20:1 กรณ์ต่อมิลลิลิตร อย่างไรก็ตามค่าร้อยละของของแข็งที่ไม่ละลายน้ำของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 25:1 กรณ์ต่อมิลลิลิตรมีค่าน้อยกว่าน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 20:1 กรณ์ต่อมิลลิลิตร ดังนั้นน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 25:1 กรณ์ต่อมิลลิลิตรจึงน่าจะให้สมบัติในการละลายดีที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากตัวอย่างดังกล่าวมีขนาดของอนุภาคเล็กกว่าน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 20:1 และ 15:1 กรณ์ต่อมิลลิลิตร ทำให้พื้นที่ผิวในการสัมผัสน้ำของอนุภาคน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 25:1 กรณ์ต่อมิลลิลิตรมีค่ามากกว่าน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 20:1 กรณ์ต่อมิลลิลิตร จะให้ค่า A_w น้อยกว่าน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 15:1 และ 20:1 กรณ์ต่อมิลลิลิตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ตารางที่ 10) แสดงว่าน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้จากอัตราส่วนของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 25:1 กรณ์ต่อมิลลิลิตร จะเกิดการเสื่อมเสียจากอุลิ่นหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงปฏิกิริยาเคมีน้อยกว่าตัวอย่างน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่อีก 2 ตัวอย่างแต่อย่างไรก็ตามค่า A_w ที่ได้พบร่วมน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้พบร่วมน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบัวบกสดเป็น 0.48-0.52 ซึ่งถือเป็นค่าที่ต่ำพอที่จะยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้ออุลิ่นหรือได้ (สาขาวัสดุกันชั่น จตุรบรรจิดกุล, 2534) ส่วนสมบัติในการแพร่กระจายที่งดงามได้จากการดูดกลืนแสง (ภาคผนวก ก.) โดยถ้าหากน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลาย

ทันทีเมื่อการแพร่กระจายของอนุภาคผงสูน้ำ้อยค่าดูดกลืนแสงที่ได้จะมีค่าน้อย (Al-Kahtani and Hassan, 1990) จากการทดลองพบว่า น้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีได้จากอัตราส่วนของน้ำบวกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบวกสดในอัตราส่วนต่างๆ ทั้ง 3 ระดับ ให้ค่าการดูดกลืนแสงที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ตารางที่ 10) แสดงว่า น้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีทั้ง 3 ตัวอย่างมีการแพร่กระจายของอนุภาคผงสูน้ำเท่ากัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการน้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีประกอบด้วยน้ำบวกผงต่อน้ำตาล ซูโครินส์ในสัดส่วนที่เท่ากัน ดังนั้นปริมาณคลอรอฟิลล์ทั้งหมดที่มีอยู่จึงควรใกล้เคียงกันแม้ว่าปริมาณของน้ำบวกผงสำเร็จรูปที่ใช้ต่อน้ำบวกสดมีปริมาณที่แตกต่างกัน ดังนั้นสมบัติในการแพร่กระจายที่วัดได้จากค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 642.5 นาโนเมตรซึ่งเป็นการวัดการแพร่กระจายของคลอรอฟิลล์เป็นส่วนใหญ่จึงไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับปริมาณคลอรอฟิลล์ทั้งหมดของน้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที ที่พบว่าน้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีทั้ง 3 ตัวอย่าง มีปริมาณคลอรอฟิลล์ทั้งหมดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ดังนั้นอัตราส่วนของน้ำบวกผงสำเร็จรูปต่อน้ำบวกสดเท่ากับ 25:1 กรณีต่อมาลิลิตราจะให้น้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที (รูปที่ 13) ที่มีปริมาณความชื้นน้อยที่สุด สมบัติในการละลายและการแพร่กระจายดีที่สุด ซึ่งจะใช้ศึกษาอายุการเก็บต่อไป

รูปที่ 12 การเกิดการรวมกลุ่มของอนุภาคผลิตภัณฑ์ผง

ที่มา : Sastry and Fuerstenau (1977) ซึ่งใน Capes (1987)

**ตารางที่ 10 ปริมาณความชื้น ขนาดอนุภาค การละลาย ค่า A_w การแพร่กระจาย และปริมาณ
คลอโรฟิลล์ทั้งหมดของน้ำบัวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที
(ค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)**

อัตราส่วน ของน้ำ ^a บัวกผง สำเร็จรูป ^b ต่อน้ำ ^c บัวกสด (g/ml)	ปริมาณ ความชื้น ^d (%)	ขนาด อนุภาค (cm)	ปริมาณ ของของ แม็งที่ไม่ ละลายน้ำ ^e (%)	ค่าA _w ที่ อุณหภูมิ 27 องศา ^f เซลเซียส	การแพร่ กระจาย ^g (OD _{642.5}) ^{ns}	ปริมาณ คลอโรฟิลล์ ทั้งหมด ^h (mg/g) ^{ns}
15 ต่อ 1	2.23±0.02 ^a	0.38±0.12 ^a	2.45±0.47 ^a	0.52±0.01 ^a	0.12±0.01	0.483±0.008
20 ต่อ 1	1.78±0.01 ^b	0.28±0.06 ^b	1.87±0.34 ^{ab}	0.52±0.01 ^a	0.13±0.01	0.475±0.006
25 ต่อ 1	1.67±0.01 ^c	0.26±0.08 ^b	1.78±0.42 ^b	0.48±0.01 ^b	0.15±0.01	0.475±0.005

หมายเหตุ : อักษรที่แตกต่างกันในแนวตั้ง แสดงถึงค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ ($p \leq 0.05$)

ก) หมายถึง ค่าเฉลี่ยที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

รูปที่ 13 น้ำบัวกงส์สำเร็จรูปนิเดลละลายทันที

ศูนย์วิทยาศาสตร์พยากรณ์

หมายเหตุ : น้ำบัวกงส์สำเร็จรูปนิเดลละลายทันทีในรูปเก็บไว้ประมาณ 1 สัปดาห์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. อายุการเก็บของน้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที

จากการศึกษาอายุการเก็บของน้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที พบร่วมกับความชื้นของน้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 35 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 11 สัปดาห์มีค่าอยู่ในช่วง 1.40 ± 0.16 ถึง 2.50 ± 0.02 ซึ่งในแต่ละสัปดาห์มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ตารางที่ 11) โดยสัปดาห์ที่ 2 มีปริมาณความชื้นต่ำที่สุด ในขณะที่สัปดาห์ที่ 5 มีปริมาณความชื้นมากที่สุด ส่วนปริมาณความชื้นของน้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 45 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 11 สัปดาห์มีค่าอยู่ในช่วง 1.05 ± 0.12 ถึง 2.74 ± 0.04 ซึ่งในแต่ละสัปดาห์มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ตารางที่ 12) โดยสัปดาห์ที่ 3 มีปริมาณความชื้นต่ำที่สุด ในขณะที่สัปดาห์ที่ 10 มีปริมาณความชื้นมากที่สุด ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงปริมาณความชื้นของน้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีทั้ง 2 ตัวอย่าง ในแต่ละสัปดาห์ที่ได้เป็นไปอย่างไม่สม่ำเสมอ อาจเนื่องมาจากการที่ทำการบรรจุและปิดผนึกน้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีลงในถุงพลาสติกตามวินัย น้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้รับการบรรจุและปิดผนึกในอันดับท้ายอาจดูดความชื้นในบรรยากาศในขณะของการบรรจุและปิดผนึก ทำให้ตัวอย่างน้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ได้มีความชื้นไม่สม่ำเสมอ แต่อย่างไรก็ตามปริมาณความชื้นที่วัดได้ตลอดระยะเวลาการเก็บพบว่า มีค่าไม่เกินร้อยละ 3 ซึ่งถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ป้องกันเครื่องดื่มผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที (Paine and Paine, 1992) ส่วนปริมาณคลอรอฟิลล์ทั้งหมดของน้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 35 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 11 สัปดาห์มีค่าอยู่ในช่วง 0.35 ± 0.01 ถึง 0.48 ± 0.01 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม เมื่อเทียบในแต่ละสัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 0 กับ 1, 1 กับ 2,... และ 10 กับ 11) พบร่วมกับไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ตารางที่ 11) ส่วนปริมาณคลอรอฟิลล์ทั้งหมดของน้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 45 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 11 สัปดาห์มีค่าอยู่ในช่วง 0.26 ± 0.01 ถึง 0.48 ± 0.01 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม เมื่อเทียบในแต่ละสัปดาห์ ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 0 ถึง 8 (สัปดาห์ที่ 0 กับ 1, 1 กับ 2,... และ 7 กับ 8) พบร่วมกับไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ส่วนสัปดาห์ที่ 10 และ 11 พบร่วมกับปริมาณคลอรอฟิลล์ทั้งหมดมีค่าต่ำกว่าสัปดาห์ที่ 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ตารางที่ 12) แต่อย่างไรก็ตามปริมาณคลอรอฟิลล์ทั้งหมดของน้ำบวกผงสำเร็จรูปที่เก็บรักษาไว้ที่ 35 และ 45 องศาเซลเซียส พบร่วมกับไม่ลดลงเรื่อยๆ ตลอดระยะเวลาการเก็บ แสดงว่า เวลาอาจมีผลต่อปริมาณคลอรอฟิลล์ทั้งหมดของผลิตภัณฑ์น้ำบวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที

ตารางที่ 11 ปริมาณความชื้น ปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมด ค่า L และค่าสีหลักของน้ำบัวกุ้ง
สำเร็จขูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 35 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 11 สัปดาห์
(ค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)

สัปดาห์ที่	ปัจจัยพิจารณา			
	ปริมาณความชื้น (%)	ปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมด (mg/g)	ค่า L	ค่าสีหลัก
0	2.04±0.03 ^{b,c}	0.48±0.01 ^a	22.82±0.15 ^a	-17.72±0.56 ^{bcd}
1	2.02±0.02 ^{bcd}	0.45±0.02 ^{ab}	22.80±0.67 ^a	-19.04±0.65 ^d
2	1.40±0.16 ^f	0.45±0.01 ^{ab}	22.15±0.51 ^b	-18.79±3.22 ^{cd}
3	2.11±0.15 ^b	0.43±0.02 ^{ab}	22.82±0.81 ^a	-17.20±1.83 ^{bcd}
4	1.90±0.10 ^d	0.43±0.02 ^{ab}	21.98±0.39 ^b	-16.77±1.86 ^{bc}
5	2.50±0.02 ^a	0.40±0.01 ^{abc}	21.98±0.40 ^b	-18.49±2.33 ^{cd}
6	1.64±0.15 ^e	0.38±0.01 ^{abc}	21.37±0.27 ^c	-18.32±1.17 ^{cd}
7	1.96±0.01 ^{cd}	0.38±0.02 ^{abc}	21.30±0.20 ^c	-19.09±0.70 ^d
10	1.96±0.03 ^{cd}	0.37±0.01 ^{bc}	20.37±0.39 ^d	-15.69±0.97 ^b
11	1.66±0.09 ^e	0.35±0.01 ^{b,c}	19.93±0.12 ^d	-13.75±0.91 ^e

หมายเหตุ : สัปดาห์ที่ 8 และ 9 ไม่ได้ทำการศึกษา

ตัวอักษรที่แตกต่างกันในแนวดัง แสดงว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตารางที่ 12 ปริมาณความชื้น ปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมด ค่า L และค่าสีหลักของน้ำบัวกษัตริย์
สำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 45 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 11 สัปดาห์
(ค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)**

สัปดาห์ที่	ปัจจัยที่พิจารณา			
	ปริมาณความชื้น (%)	ปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมด (mg/g)	ค่า L	ค่าสีหลัก
0	2.04±0.03 ^b	0.48±0.01 ^a	22.82±0.15 ^a	-17.72±0.56 ^f
1	2.02±0.02 ^b	0.47±0.01 ^{ab}	22.55±0.35 ^{ab}	-18.51±1.11 ^f
2	2.05±0.04 ^b	0.44±0.01 ^{ab}	22.13±0.37 ^{bc}	-17.42±1.56 ^{ef}
3	1.05±0.12 ^f	0.43±0.02 ^{ab}	21.85±0.72 ^c	-17.37±2.88 ^{ef}
4	1.45±0.07 ^d	0.42±0.04 ^{abc}	21.17±0.74 ^d	-15.67±1.02 ^{de}
5	1.64±0.15 ^c	0.39±0.01 ^{abc}	21.23±0.55 ^d	-15.20±2.09 ^d
6	1.29±0.12 ^e	0.39±0.01 ^{abc}	20.85±0.10 ^d	-14.90±1.60 ^d
7	1.96±0.03 ^b	0.34±0.01 ^{bc}	20.88±0.12 ^d	-11.66±1.06 ^c
10	2.74±0.04 ^a	0.29±0.01 ^d	19.62±0.58 ^e	-5.47±1.04 ^b
11	2.66±0.04 ^a	0.26±0.01 ^d	18.58±0.41 ^f	-2.07±1.12 ^a

หมายเหตุ : สัปดาห์ที่ 8 และ 9 ไม่ได้ทำการศึกษา

ตัวอักษรที่แตกต่างกันในแนวดัง แสดงว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ Gupte, El-Bisi และ Francis (1964) ; LaJolo และ Lanfer marquez (1982) ที่พบว่า freeze-dried spinach puree ที่เก็บไว้ที่อุณหภูมิ 38.6 และ 46 องศาเซลเซียสมีปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดลดลงเมื่อเวลาในการเก็บเพิ่มขึ้น เนื่องจากคลอโรฟิลล์เป็นสารที่ไวต่อความร้อนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามปฏิกิริยาฟิโลไฟตินเขียนเมื่อระยะเวลาในการเก็บมากขึ้น ส่วนค่า L ของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 35 องศาเซลเซียสมีค่าอยู่ในช่วง 19.93 ± 0.12 ถึง 22.82 ± 0.81 โดยพบว่า ในแต่ละสปดาห์ของการเก็บค่า L มีค่าลดลงเรื่อยๆ แสดงว่า น้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 35 องศาเซลเซียสมีลักษณะคล้ายหรือมีสีดำมากขึ้น เมื่อระยะเวลาในการเก็บมากขึ้น ยกเว้นในสปดาห์ที่ 3 พบร้าค่า L มีค่ามากกว่าสปดาห์ที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อผิดพลาดในการเตรียมตัวอย่างและการวัดค่าสี ซึ่งพิจารณาได้จากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มีค่าสูงกว่าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสปดาห์อื่น (ตารางที่ 11) ส่วนค่า L ของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปที่เก็บไว้ที่ 45 องศาเซลเซียสมีค่าอยู่ในช่วง 18.58 ± 0.41 ถึง 22.82 ± 0.15 โดย พบร้าในแต่ละสปดาห์มีค่าลดลงอย่างสม่ำเสมอ (ตารางที่ 12) แสดงว่าระยะเวลาในการเก็บมากขึ้นทำให้ค่า L ของตัวอย่างดังกล่าวลดลงหรือมีลักษณะคล้ายเป็นสีดำมากขึ้น ส่วนค่าสีหลักของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 35 องศาเซลเซียสมีค่าอยู่ในช่วง -19.09 ± 0.70 ถึง -13.75 ± 0.91 โดยพบว่าค่าสีหลักที่ได้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เมื่อเทียบในแต่ละสปดาห์ตั้งแต่สปดาห์ที่ 0 ถึง 7 (สปดาห์ที่ 0 กับ 1, 1 กับ 2,..., สปดาห์ที่ 6 กับ 7) แต่ในสปดาห์ที่ 10 พบร้ามีความแตกต่างจากสปดาห์ที่ 7 เช่นเดียวกับสปดาห์ที่ 11 มีความแตกต่างจากสปดาห์ที่ 10 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ตารางที่ 11) ส่วนค่าสีหลักของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 45 องศาเซลเซียสมีค่าอยู่ในช่วง -18.51 ± 1.11 ถึง -2.07 ± 1.12 โดยพบว่าค่าสีหลักที่ได้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เมื่อเทียบในแต่ละสปดาห์ตั้งแต่สปดาห์ที่ 0 ถึง 6 (สปดาห์ที่ 0 กับ 1, 1 กับ 2,..., สปดาห์ที่ 5 กับ 6) ส่วนในสปดาห์ที่ 7 ค่าสีหลักที่ได้มีความแตกต่างจากสปดาห์ที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และจะมีค่าสูงขึ้นในสปดาห์ที่ 10 และ 11 ตามลำดับ (ตารางที่ 12) แสดงว่าน้ำบัวบกสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 45 องศาเซลเซียสมีสีเขียวลดลงเมื่อระยะเวลาการเก็บมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ปริมาณคลอโรฟิลล์ทั้งหมดในผลิตภัณฑ์เกิดการเปลี่ยนแปลงไปเป็นพื้นที่สีเขียวซึ่งมีสีน้ำตาลทำให้น้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีมีสีเขียวลดลง

สำหรับการศึกษาอายุการเก็บของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีโดยการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้านสี กลิ่นรส และการยอมรับรวมของผลิตภัณฑ์ พบร้า ค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้านสีของน้ำบัวบกสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 35 องศาเซลเซียสมีค่าอยู่ในช่วง 2.80 ± 0.42 ถึง 5.10 ± 0.74 โดยค่าที่ได้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เมื่อเทียบกันในแต่ละสัปดาห์ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 0 ถึง 11 (สัปดาห์ที่ 0 กับ 1, 1 กับ 2,..., และสัปดาห์ที่ 10 กับ 11) แต่จะมีค่าลดลงเรื่อยๆ ในระหว่างการเก็บ (ตารางที่ 13) แสดงว่า ระยะเวลาเพิ่มขึ้นสีเขียวของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 35 องศาเซลเซียสมีค่าลดลงเมื่อเทียบกับตัวอย่างเปรียบเทียบ ส่วนน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 45 องศาเซลเซียส ให้ค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้านสีมีค่าอยู่ในช่วง 1.40 ± 0.52 ถึง 5.10 ± 0.32 โดยค่าที่ได้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เมื่อเทียบกันในแต่ละสัปดาห์ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 0 ถึง 7 (สัปดาห์ที่ 0 กับ 1, 1 กับ 2,..., และสัปดาห์ที่ 6 กับ 7) ส่วนสัปดาห์ที่ 10 และ 11 มีความแตกต่างกับสัปดาห์ที่ 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ตัวอย่างตั้งกล่าวที่สัปดาห์ที่ 10 และ 11 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ตารางที่ 14) อย่างไรก็ตามค่าที่ได้จะลดลงเรื่อยๆ เมื่อระยะเวลาเก็บมากขึ้น แสดงว่า ระยะเวลาเพิ่มขึ้นสีเขียว ของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 45 องศาเซลเซียสมีค่าลดลงเมื่อเทียบกับตัวอย่างเปรียบเทียบ ตั้งนั้นน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีทั้งที่เก็บไว้ที่ 35 และ 45 องศาเซลเซียสจึงมีค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้านสีลดลงเมื่อระยะเวลาการเก็บมากขึ้น แสดงว่า เมื่อระยะเวลาเพิ่มขึ้นผลิตภัณฑ์ตั้งกล่าวจะมีสีเขียวลดลงทำให้มีความแตกต่างจากตัวอย่างเปรียบเทียบ ซึ่งสอดคล้องกับค่าสีหลักของผลิตภัณฑ์ทั้ง 2 ตัวอย่างตั้งกล่าวมาแล้ว ส่วนการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้านกลิ่นรส พบร้า น้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 35 องศาเซลเซียส มีค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้านกลิ่นรสอยู่ในช่วง 1.30 ± 0.48 ถึง 5.60 ± 0.52 โดยตั้งแต่สัปดาห์ที่ 0 ถึง 2 ตัวอย่างตั้งกล่าวไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เช่นเดียวกับสัปดาห์ที่ 3 ถึง 5, 5 กับ 6, 6 กับ 7 และ 7 กับ 10 ส่วนสัปดาห์ที่ 11 พบร้าตัวอย่างตั้งกล่าวมีค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้านกลิ่นรสต่ำที่สุด (ตารางที่ 13) แต่จากการทดลอง พบร้า ในสัปดาห์ที่ 10 ผู้ทดสอบทางประสาทสัมผัสให้ค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้านกลิ่นรสในระดับต่ำกว่าตัวอย่างเปรียบเทียบมาก ทำให้ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ประเมินผลทางประสาทสัมผัส (สเกลต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2) ส่วนน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 45 องศาเซลเซียส มีค่าการประเมินผลทางประสาท

ตารางที่ 13 ค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้านสี กลิ้นรส และการยอมรับรวมของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 35 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 11 สัปดาห์
(ค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)

สัปดาห์ที่	ค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้าน		
	สี	กลิ้นรส	การยอมรับรวม
0	5.00±0.94 ^a	5.60±0.52 ^a	6.00±0.67 ^a
1	5.00±0.94 ^a	5.00±0.00 ^a	4.90±0.57 ^b
2	5.10±0.74 ^a	5.10±1.29 ^a	5.00±1.15 ^b
3	4.30±0.82 ^b	3.60±1.07 ^b	3.60±0.70 ^c
4	4.20±0.63 ^b	3.30±0.95 ^b	3.60±0.70 ^c
5	3.80±0.79 ^{bc}	3.00±0.82 ^{bc}	3.20±0.79 ^{cd}
6	3.20±0.63 ^{cd}	2.60±0.52 ^{cd}	2.60±0.52 ^{de}
7	3.20±0.42 ^{cd}	2.20±0.42 ^d	2.40±0.52 ^e
10	3.00±0.47 ^d	2.00±0.47 ^d	1.40±0.52 ^f
11	2.80±0.42 ^d	1.30±0.48 ^e	1.20±0.42 ^f

หมายเหตุ : สัปดาห์ที่ 8 และ 9 ไม่ได้ทำการศึกษา

ตัวอักษรที่แตกต่างกันในแนวตั้ง แสดงว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ช่วงคะแนนของการประเมินผลทางประสาทสัมผัสเท่ากับ 1-9 โดย 1 = ค่าปัจจัยที่ทำการประเมินผลทางประสาทสัมผัสสมมีค่าต่ำกว่าตัวอย่างเปรียบเทียบในระดับปริมาณความแตกต่างมากที่สุด, 5 = ค่าปัจจัยที่ทำการประเมินผลทางประสาทสัมผัสสมมีค่าเท่ากับหรือไม่แตกต่างจากตัวอย่างเปรียบเทียบ และ 9 = ค่าปัจจัยที่ทำการประเมินผลทางประสาทสัมผัสสมมีค่าต่ำกว่าตัวอย่างเปรียบเทียบในระดับปริมาณความแตกต่างมากที่สุด

ตารางที่ 14 ค่าการประเมินผลทางปะสาทสัมผัสด้านสี กลิ่นรส และการยอมรับรวมของน้ำบัวกงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 45 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 11 สัปดาห์
(ค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)

สัปดาห์ที่	ค่าการประเมินผลทางปะสาทสัมผัสด้าน		
	สี	กลิ่นรส	การยอมรับรวม
0	5.00±0.47 ^{ab}	5.50±0.53 ^a	5.80±0.42 ^a
1	5.10±0.32 ^a	4.70±0.48 ^b	4.80±0.63 ^b
2	4.40±1.07 ^b	3.90±1.45 ^c	3.90±1.10 ^c
3	3.70±0.95 ^c	2.50±0.85 ^d	2.40±0.70 ^d
4	3.10±0.57 ^{cd}	1.40±0.52 ^e	1.30±0.48 ^e
5	3.00±0.67 ^d	1.20±0.42 ^f	1.30±0.48 ^e
6	3.10±0.57 ^{cd}	1.10±0.32 ^f	1.30±0.48 ^e
7	2.70±0.82 ^d	1.00±0.00 ^g	1.00±0.00 ^g
10	1.70±0.48 ^g	1.00±0.00 ^g	1.00±0.00 ^g
11	1.40±0.52 ^g	1.00±0.00 ^g	1.00±0.00 ^g

หมายเหตุ : สัปดาห์ที่ 8 และ 9 ไม่ได้ทำการศึกษา

ตัวอักษรที่แตกต่างกันในแนวดัง แสดงว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ช่วงคะแนนของการประเมินผลทางปะสาทสัมผัสเท่ากับ 1-9 โดย 1 = ค่าปัจจัยที่ทำการประเมินผลทางปะสาทสัมผัสมีค่าต่ำกว่าตัวอย่างเปรียบเทียบในระดับปริมาณความแตกต่างมากที่สุด, 5 = ค่าปัจจัยที่ทำการประเมินผลทางปะสาทสัมผัสมีค่าเท่ากับหรือไม่แตกต่างจากตัวอย่างเปรียบเทียบ และ 9 = ค่าปัจจัยที่ทำการประเมินผลทางปะสาทสัมผัสมีค่าต่ำกว่าตัวอย่างเปรียบเทียบในระดับปริมาณความแตกต่างมากที่สุด

ส้มผัด้านกลิ่นรสอยู่ในช่วง 1.00 ± 0.00 ถึง 5.50 ± 0.53 โดยค่าที่ได้จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตั้งแต่สปดาห์ที่ 0 ถึง 4 แต่จะไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตั้งแต่สปดาห์ที่ 5 ถึง 11 (ตารางที่ 14) ทั้งนี้ค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้านกลิ่นรสของตัวอย่างดังกล่าวในสปดาห์ที่ 4 มีค่าต่อไปกว่าตัวอย่างเบรียบเทียบมาก (สเกลต่างกันว่าหรือเท่ากับ 2) ทำให้ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ทดสอบทางประสาทสัมผัส เช่นเดียวกับค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้านกลิ่นรสของน้ำบัวกุ้ง สำเร็จขูปชนิดคละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 35 องศาเซลเซียสนาน 10 สปดาห์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการบวบกุ้งสำเร็จขูปชนิดคละลายทันทีที่เก็บไว้ไม่ถูกมีดกดปอกติดจากเติม (off-flavor) โดยมีกลิ่นอับคล้ายหน้าแห้ง ซึ่งอาจเกิดจากปฏิกิริยาของไขมันที่มีอยู่ในผลิตภัณฑ์ หรือเกิดจากปฏิกิริยา non-enzymatic browning แม้ว่าปริมาณไขมันและโปรตีนของน้ำบัวกุ้งสำเร็จขูปชนิดคละลายทันทีที่ได้จากการทดลองจะมีค่าน้อยกว่าร้อยละ 0.1 และ 2.40 ± 0.46 โดยน้ำหนักสด ตามลำดับ ซึ่งถือว่าน้อยมาก แต่สามารถทำให้เกิดปฏิกิริยาเคมีร้างตันได้ถ้าระยะเวลา ปริมาณความชื้น และ/หรืออุณหภูมิในการเก็บสูงขึ้น ซึ่ง Mc Weeny (1980) พบร่วมกับอุณหภูมิเพิ่มขึ้น 3-4 องศาเซลเซียสจะทำให้ปฏิกิริยา non-enzymatic browning เพิ่มขึ้น 2-3 เท่า ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสีและกลิ่นรสของผลิตภัณฑ์ Patton (1962) และ Minine (1987) อธิบายว่าสารที่ทำให้กลิ่นรสโดยรวมของผลิตภัณฑ์มีกลิ่นผิดปกติหรือมีกลิ่นเหม็นมักเป็นสารประกอบจำพวกกลีดไฮด์คีโตน และคาร์บอนิล นอกจากนี้ Feinberg (1964) รายงาน Luh และ Woodsdroof (1975) พบร่วมปริมาณกรดไขมันที่ไม่ถูกตัวเพียงร้อยละ 0.3 โดยน้ำหนักสดในมันฝรั่งแห้งชนิดเกล็ดและเม็ดสามารถทำให้เกิดกลิ่นอับได้ ส่วนการยอมรับรวมของน้ำบัวกุ้งสำเร็จขูปชนิดคละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 35 องศาเซลเซียสที่ได้จากการทดลอง พบร่วม มีค่าอยู่ในช่วง 1.20 ± 0.42 ถึง 6.00 ± 0.67 โดยตั้งแต่สปดาห์ที่ 1 ค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้านการยอมรับรวมมีความแตกต่างจากสปดาห์ที่ 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เช่นเดียวกับตัวอย่างดังกล่าวที่สปดาห์ที่ 2 กับ 3 และสปดาห์ที่ 7 กับ 10 (ตารางที่ 13) โดยผู้ทดสอบทางประสาทสัมผัสจะไม่ยอมรับผลิตภัณฑ์ในสปดาห์ที่ 10 เนื่องจากค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้านการยอมรับรวมมีค่าต่อไปกว่าตัวอย่างเบรียบเทียบมาก (สเกลต่างกันว่าหรือเท่ากับ 2) ส่วนน้ำบัวกุ้งสำเร็จขูปชนิดคละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 45 องศาเซลเซียส พบร่วมค่าการประเมินผลทางประสาทสัมผัสด้านการยอมรับรวมอยู่ในช่วง 1.00 ± 0.00 ถึง 5.80 ± 0.42 โดยค่าตั้งกล่าวจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตั้งแต่สปดาห์ที่ 0 ถึง 4 แต่จะไม่มีความแตก

ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตั้งแต่สปดาห์ที่ 5 ถึง 11 (ตารางที่ 14) ทั้งนี้ค่าการประเมินผลทางประสาทสมองด้านการยอมรับรวมของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปที่เก็บไว้ที่ 45 องศาเซลเซียสมีค่าต่ำยกเว้นตัวอย่างเบรียบเที่ยบมาก ทำให้มีเป็นที่ยอมรับของผู้ทดสอบทางประสาทสมอง (สเกลต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2)

สวนการวิเคราะห์หาปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด พบร่วมกับน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่เก็บไว้ที่ 35 และ 45 องศาเซลเซียสเป็นระยะเวลา 11 สปดาห์ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เมื่อเทียบในแต่ละช่วงการเก็บที่ต่อเนื่องกัน แต่ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดที่พบมีค่าอยู่ในช่วง 4.15×10^3 ถึง 5.60×10^3 โคโลนีต่อกรัม เมื่อพิจารณาส่วนประกอบของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีซึ่งประกอบด้วยน้ำตาลซูโคราและน้ำบัวบกในอัตราส่วนร้อยละ 92.93 และ 7.07 ตามลำดับ จุลินทรีย์ที่พบจึงน่าจะมาจากน้ำตาลซูโคราสามารถว่าด้วยน้ำบัวบก เมื่อจากน้ำบัวบกผงได้จากการทำแห้งแบบพ่นกระเจาซึ่งอุณหภูมิในการผลิตสูงมากทำให้จุลินทรีย์ส่วนใหญ่ตายได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์หาปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดในน้ำบัวบก พบร่วมกับน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ $(6.40+0.12) \times 10^2$ โคโลนีต่อกรัม ส่วนน้ำตาลซูโคราสมีปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดถึง $(3.80-0.50) \times 10^3$ โคโลนีต่อกรัม แต่โดยสรุปแล้วการเก็บรักษาน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่ 35 และ 45 องศาเซลเซียสเป็นระยะเวลา 11 สปดาห์ไม่เกิดให้เกิดการเปลี่ยนแปลงปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด

จากการวิเคราะห์สมบัติต่างๆ ของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที จะพบว่า สมบัติทางประสาทสมองด้านกลิ่นรสและการยอมรับรวมเป็นปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการทำนายอายุการเก็บของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที เมื่อจากสมบัติทั้งสองด้าน ผู้ทดสอบทางประสาทสมองจะไม่ยอมรับผลิตภัณฑ์เมื่อเวลาผ่านไป 4 และ 10 สปดาห์ที่อุณหภูมิการเก็บที่ 45 และ 35 องศาเซลเซียสตามลำดับ และจากการคำนวณ (ภาคผนวก ช.) พบร่วมกับอายุการเก็บของน้ำบัวบกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่อุณหภูมิเฉลี่ยในห้องสรรพสินค้า (20 องศาเซลเซียส) มีค่าประมาณ 39 สปดาห์ แต่จะมีค่าประมาณ 15 สปดาห์เมื่อเก็บไว้ที่ 30 องศาเซลเซียส

ตารางที่ 15 ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดในน้ำบัวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที

อุณหภูมิ (°C)	ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด (โคลนีต่อกรัม) ^{ns}					
	สัปดาห์ที่ 0	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 4	สัปดาห์ที่ 6	สัปดาห์ที่ 8	สัปดาห์ที่ 10
35	5.25×10^3	5.30×10^3	4.55×10^3	4.90×10^3	4.70×10^3	4.50×10^3
45	5.25×10^3	5.60×10^3	4.15×10^3	5.00×10^3	4.30×10^3	4.55×10^3

หมายเหตุ : ในแต่ละอุณหภูมิค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$)

7. การคำนวณราคาต้นทุนของน้ำบัวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที

จากการทดลองผลิตน้ำบัวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที พบร่วมกับ วัตถุดิบเริ่มต้นน้ำหนักรวม 2,325.23 กรัม จะผลิตน้ำบัวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีได้ 100 กรัม คิดเป็นปริมาณผลผลิต (yield) เท่ากับร้อยละ 4.30 โดยราคาของวัตถุดิบในการผลิตน้ำบัวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที 100 กรัม แสดงดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ราคาและค่าใช้จ่ายของวัตถุดิบในการผลิตน้ำบัวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที 100 กรัม

วัตถุดิบ	ปริมาณที่ใช้ (กรัม)	ราคายกต่อกิโลกรัม (บาท)	ค่าใช้จ่ายในการผลิต (บาท)
น้ำบัวกสด	890.75	10.00	8.91
น้ำตาลปูโครัส	97.00	13.00	1.26
ไฮคลเดอร์ทวิน	1.36	1,200.00	1.63
น้ำมะชาด	1,336.12	1.00	1.34
ราคาวัตถุดิบรวม			13.14

ดังนั้นราคาวัตถุดิบของน้ำบัวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที 100 กรัม คือ 13.14 บาท แต่ในการบริจาคให้น้ำบัวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันที 12.5 กรัม ต่อ 1 ถุง ซึ่งจะเน้นน้ำบัวกประมาณ 180 มิลลิลิตร ดังนั้นราคากของน้ำบัวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีต่อ 1 ถุง เท่ากับ 1.64 บาท แต่ในพารอน กฎดิลก และคณะ (2525) รายงานว่า ต้นทุนของการดำเนินงานในอุตสาหกรรมเกษตรจะประกอบด้วย ต้นทุนวัตถุดิบร้อยละ 52.0 ต้นทุนแรงงานร้อยละ 32.0 และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 16.0 ทำให้ราคายังคงต้นทุนผลิตภัณฑ์น้ำบัวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีต่อ 1 ถุง มีค่าเท่ากับ 3.15 บาท ซึ่งเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์น้ำกระเจี่ยบผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีที่มีในห้องทดลองซึ่งมีราคาต่อถุง (18 กรัม) เท่ากับ 5.00 บาท พนเว่า น้ำบัวกผงสำเร็จรูปชนิดละลายทันทีมีราคาต่ำกว่าเมื่อเทียบในหน้างานที่เท่ากัน ดังนั้นน้ำบัวกผงสำเร็จรูปปัจจุบันจะมีแนวโน้มเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการยอมรับจากผู้บริโภคมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย